

Cel mai frumos tablou

Daniel Bîrsan

Cel mai frumos tablou e cel pictat împreună de toți, cum fiecare floare e frumoasă în felul său, dar niciuna nu se poate compara cu frumusețea unei câmpii. Dacă un om privește un cub dintr-o singură perspectivă, nu o să poată vedea mai mult de un pătrat. Oare de ce încă crede lumea că lucrurile bune le poți face doar individual când de-a lungul istoriei s-a dovedit de atât de multe ori contrariul. După cum evidenția atât de bine un vechi proverb african munca în echipa: „Dacă vrei să ajungi repede, mergi singur, iar dacă vrei să ajungi departe, mergeți împreună”, atunci când ai în jurul tău persoane cu alte perspective asupra vieții și al proiectelor vă puteți da seama de direcțiile greșite în care progresul grupului se îndreaptă și nu riști să te „împiedici și să cazi” Nicio realizare măreață a omenirii nu e făcută de un singur om, mereu a fost un merit al unei colectivități în care membrii acesteia au lăsat în spate egoismul și au folosit lucrurile ce îi diferențiază pentru a îndeplini un scop comun. A fost nevoie de aproximativ 400.000 de persoane care să lucreze în echipă, să se ajute reciproc și să se susțină doar pentru a face posibilă trimiterea primului om pe Lună: „Un pas mic pentru un om, un pas mare pentru omenire”. Multe persoane au o înțelegere greșită asupra diversității, punând mai mult accent pe ce îi diferențiază pe ei de restul, astfel încât să se considere superiori, în loc să țină cont de ce îi unește de cealaltă persoană și ce calități apreciază la aceasta. Diversitatea ar trebui să fie cauza iubirii și a armoniei, așa cum se întâmplă în muzică în care multe note diferite se amestecă împreună în realizarea unei armonii perfecte. Unul din avantajele substanțiale pe care evoluția tehnologică le-a adus umanității este expunerea a cât mai multe persoane la tipul de viață multiculturalist. Multiculturalismul poate avea loc la scară națională sau în cadrul comunităților unei națiuni. Poate apărea fie în mod natural prin imigrare, fie în mod artificial atunci când jurisdicțiile diferitelor culturi sunt combinate prin decret legislativ, ca în cazul Canadei franceze și engleze. Multiculturalismul este cheia pentru atingerea unui grad ridicat de diversitate culturală. Diversitatea apare atunci când oameni de diferite rase, naționalități, religii, etnii și filozofii se reunesc pentru a forma o comunitate. O societate cu adevărat diversă este una care recunoaște și apreciază diferențele culturale dintre oamenii săi. Susținătorii diversității culturale susțin că aceasta face umanitatea mai puternică și poate fi, de fapt, vitală pentru supraviețuirea ei pe termen lung. În 2001, Conferința Generală a UNESCO a luat această poziție atunci când a afirmat în Declarația sa universală privind diversitatea culturală că „...diversitatea culturală este la fel de necesară pentru omenire precum este biodiversitatea pentru natură”. Astăzi, țări întregi, locuri de muncă și școli sunt din ce în ce mai alcătuite din diferite grupuri culturale, rasiale și etnice. Prin recunoașterea și învățarea despre aceste diferite grupuri, comunitățile construiesc încredere, respect și înțelegere în toate culturile. Comunitățile și organizațiile din toate situațiile beneficiază de diferitele medii, abilități, experiențe și noi moduri de gândire care vin odată cu diversitatea culturală.

De mii de ani, fiecare civilizație de pe planetă a avut elemente de discriminare. Evident, societatea modernă nu face excepție. De fiecare dată când colonizatorii europeni și-au ocupat pământul, a dus la formarea unor grupuri sociale și popoare izolate. Cele mai extreme forme de discriminare s-au transformat adesea în lucruri atât de oribile precum genocidul sau sclavia. În unele țări, discriminarea nu a fost adoptată la nivel legislativ, în timp ce în alte țări discriminarea

Proiect derulat de:

a fost legiferată. Acest fenomen a fost numit apartheid. Alături de aceste forme extreme de discriminare, civilizația umană a inventat și alte forme relativ blânde, care se reflectă adesea în legile imigrației, precum și în lipsa drepturilor de autor. Putem observa adesea discriminare în spitale și școli; discriminarea este adesea descrisă în mass-media și în opinia publică. Unele grupuri etnice au suferit mai des de pe urma discriminării de-a lungul istoriei lumii, un exemplu național reprezentativ este robia negrilor, fiind definitiv abolită abia în 1856.

Deloc surprinzător, o modalitate excelentă pentru a reduce discriminarea este educația care fost mult timp un domeniu cheie de interes pentru oamenii de știință din toate disciplinele care s-au uitat la „ceea ce funcționează” pentru a reduce prejudecățile. Inițiativele educaționale de reducere a prejudecăților se bazează pe teoria contactului prin premisa că activități precum învățarea prin cooperare; discuție și influență de la egal la egal; instruire; și curriculumul multicultural va ajuta la reducerea prejudecăților într-un mod în care contactul singur ar putea să nu fie suficient. Inițiativele educaționale sunt preocupate de promovarea relațiilor pozitive prin stereotipuri provocatoare și „mituri” despre grupurile externe. Aceasta poate implica grupuri care sunt în contact direct unul cu celălalt, de exemplu elevi din diferite școli de credință care participă la învățare comună. Mahatma Gandhi a spus odată: „Trebuie să creăm o societate din acei oameni care profesază religii diferite, dar trăiesc ca frați”. De fapt, această afirmație a lui Mahatma Gandhi are esența integrării naționale în India, unde locuiesc împreună oameni de diferite religii.

Totodată, abilitatea omului de a coopera s-a dezvoltat biologic, odată cu evoluția creierului și este factorul care a făcut diferența în a ajunge cea mai puternică specie de animale de pe planetă sau exact ceea ce ne diferențiază de ele pentru că putem comunica și coopera la un nivel pe care nici măcar noi nu îl înțelegem în întregime. Încă cu 2000 de ani în urmă, ideea revoluționară de a crea o ordine umană universală a prins rădăcini în mintea lui Homo sapiens în diferite părți ale lumii. Această viziune este ciudată, mai ales din perspectivă biologică și evolutivă. Homo sapiens a evoluat pentru a considera oamenii ca fiind împărțiți în „noi împotriva lor”. „Noi” este un grup de oameni în jurul unui individ, iar „ei” sunt toți ceilalți din lume. Teoretic, această distincție nu este exclusivă pentru sapiens. Din câte știm, niciun alt animal social nu se gândește la interesele sau la identitatea întregii specii căreia îi aparține. De exemplu, niciunui cimpanzeu nu îi pasă de interesele întregii specii de cimpanzei. Nicio furnică nu va face nimic în beneficiul comunității globale de furnici. Furnicile sunt gata să-și dea viața pentru movila lor, dar nu pentru comunitatea globală de furnici. Faptul că ne pasă de comunitatea globală e o abilitate ce a evoluat și biologic se va dezvolta și în continuare, ajutând reciproc oamenii să supraviețuiască.

Trăitul împreună reprezintă arta în care fiecare dintre noi e un artist ce pictează cu cele mai frumoase și diverse culori pe o pânză comună, o operă ce nu se poate deosebi de rai pentru că doar împreună putem crea lucruri deosebite și de lungă durată.

Material selectat în concursul „No hate speech” adresat tinerilor și organizat în cadrul proiectului Nediscriminarea dincolo de cuvinte. Proiect derulat de Centrul de Resurse Juridice, cu sprijinul financiar Active Citizens Fund România, program finanțat de Islanda, Liechtenstein și Norvegia prin Granturile SEE 2014-2021. Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Granturilor SEE și Norvegiene 2014-2021; pentru mai multe informații accesați www.eagrants.org.

Proiect derulat de: